

ПОЛІСАХАРИДИ ЛОФАНТУ АНІСОВОГО
Стародубець А.О., Новосел О.М., Кисличенко В.С.
Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. У традиційній і доказовій медицині широко застосовуються рослини родини глухокропивні (*Lamiaceae*), серед яких на значну увагу заслуговує лофант анісовий (*Agastache foeniculum* L.). Дані літератури свідчать, що надземна частина лофанту багата на ефірну олію, основними компонентами якої є метилхавікол (62,08%) і метилевгенол (24,01 %). Рослина успішно застосовується у медицині як заспокійливий, гіпотензивний, імуностимулювальний, жовчогінний, кровоочисний, бактеріо- та фунгістатичний засіб [3].

Матеріали та методи. Метою нашої роботи було дослідження полісахаридів лофанту анісового трави.

Для виявлення полісахаридів готували водну витяжку сировини. Наявність даної групи речовин встановлювали реакцією з трикратною кількістю 96 % етанолу [3]. Вміст полісахаридів визначали гравіметричним методом за методикою ДФУ. Вилучення здійснювали водою очищеною при нагріванні на водяній бані. Вміст полісахаридів (X, %) у перерахунку на абсолютно суху сировину розраховували за формулою:

$$X = \frac{(m_1 - m_2) \times 100 \times 100}{m \times (100 - W)},$$

де

m_1 – маса фільтру з осадом, г;

m_2 – маса фільтру, г;

m – маса наважки випробовуваної сировини, г;

W – втрата в масі при висушуванні сировини, % [1].

Результати та їх обговорення. У результаті реакції з 96 % етанолом спостерігали утворення білого аморфного осаду, що свідчило про наявність полісахаридів у лофанту анісового трави. Вміст даної групи сполук у досліджуваній сировині лофанту, визначений гравіметричним методом, склав $8,32 \pm 0,63$ %, що корелюється з даними літератури.

Список літератури:

1. Державна Фармакопея України: у 3 т. / ДП «Укр. наук. фармакоп. центр якості лік. засобів». 2-ге вид. Х.: Укр. наук. фармакоп. центр якості лік. засобів, 2014. Т. 3. 732 с.
2. Практикум по фармакогнозии: учеб. пособие для студ. вузов / В. Н. Ковалев, Н. В. Попова, В. С. Кисличенко и др.; под общ. ред. В. Н. Ковалева. Х.: Изд-во НФаУ: Золотые страницы, 2003. 512 с.
3. Чумакова В. В., Попова О. И. Лофант анисовый (*Agastache foeniculum* L.) – перспективный источник получения лекарственных средств. *Фармация и фармакология*. 2013. №1(1). С. 39-43.